

KATSE RISTIIN

Eräs mies oli matkalla Suomeen. Samalla hän mietti elämänsä suuntaa: ”Mihin ihmeessä olen menossa ja miksi?” Nyt suuntana oli Helsinki. Yhtäkkiä kaupungin nimi alkoi puhutella häntä: ”I’m going to hell, olen menossa helvettiin, sin - because of my sin, syntini tähden, key – there must be a key out of it, täytyy olla olemassa avain pois siitä, pois helvettiin menevältä tieltä”. Todella sellainen avain löytyy. Oletko löytänyt sen vai etsitkö sitä?

Israelin kansa oli matkalla luvattuun maahan autiomaan kautta. Matka ei totisesti ollut helppoa. Aina ei ollut vettä eikä kunnon ruokaa. Mieleen nousi ajan kultaamia kuvia Egyptin orjuudesta: lihapadoista, leivästä ja yrteistä. Kansa alkoi nurista ja napista Moosesta ja Jumalaa vastaan. Jumala antoi heille vettä ja ruokaa, mannaa ja viiriäisiä. Mutta kansa kyllästyi jopa Jumalan antamaan ruokaan. Tästä kerrotaan 4.Ms.21:4-9. Paavali viittaa tähän tapahtumaan kertoessaan Israelin kansan synneistä erämaavaelluksen aikana 1. Kor.10:5-12. Tämä kaikki on meille varoittavaa esimerkkiä eikä liene vierasta meidänkään elämässämme. Eivätkö kaikenlaiset himot ja seksuaalielämän synnit oikein rehot maailmassamme; samoin ahneus ja toisaalta nurina ja napina, jos koemme olevamme jossakin asiassa vähänkin huonommassa asemassa kuin joku toinen. Eikö ole oikein trendi kirjoitella tai tuoda esiin negatiivisia asioita yhteiskunta-elämästämme ja toisista ihmisistä mediassa? Kuinka helposti myös kiusaamme toisiamme esim. puhumalla pahaa toisistamme. Kun nurisemme toisia vastaan, kapinoimme myös Jumalaa vastaan, jolta kaikki hyvä tulee.

Jumala ei katsonut läpi sormien näitä asioita, vaan rankaisi kansaa. Usein seurauksena oli kuolemanrangaistus. Ei Hän katso läpi sormien meidänkään syntejämme. Oletko saanut kokea jossakin asiassa Jumalan rangaistusta? Se on armoa, jos se johtaa parannukseen. Eikö maailmassamme parastaikaa tapahdu sellaisiakin katastrofeja, joiden voimme katsoa olevan syyn ja seurauksen lakien alaisia Jumalan tuomioita teoistamme?

Kun myrkkykäärmeet purivat israelilaisia ja paljon kansaa kuoli, he tulivat Mooseksen luo parannusta tehden. He tunnustivat: ”Me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan”. He pysyivät Moosesta rukoilemaan puolestaan ja Mooses teki niin. Silloin Jumala antoi Moosekselle toimintaohjeet vaskikäärmeestä, pronssikäärmeestä, joka piti ripustaa tangon päähän. Oletko ajatellut, että tuossa tangossa oli varmasti myös poikkipuu. Tuskinpa muuten käärme olisi siellä pysynyt; eli puu oli ristinmuotoinen. Jokainen, jota käärme oli purrut ja joka katsoi tuohon vaskikäärmeeseen ristillä, jäi eloon. Meitäkin kaikkia käärme, sielunvihollinen on purrut. Olemme syntisairaita. Synnin myrkkyy vaikuttaa meissä ja aikaansaa kuoleman, iankaikkisen kuoleman. Mutta Jumala on tehnyt jotakin ratkaisevaa pelastaakseen meidät.

Jumala lähetti rakkaimpansa, ainoan Poikansa tähän maailmaan meitä synnin myrkyn vaivaamia ihmisiä varten. Jeesus tiesi, että itse asiassa synnin myrkkyy on jo kuolettanut meidät hengellisesti. Kun Jeesus puhui juutalaisen hallitusmiehen, Nikodeemuksen kanssa, hän sanoi selvästi, että tarvitsemme uudestisyntymistä. Kun Nikodeemus ihmetteli, miten se voi tapahtua, Jeesus muistutti häntä tästä erämaatapahtumasta. ”Niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin

pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka Häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä”, Joh.3:14-15. Tähän Jeesus viittasi myös jäähyväispuheessaan opetuslapsilleen: ”Kun minut ylennetään maasta, vedän minä kaikki tyköni”. Ja Johannes jatkaa: ”Mutta sen hän sanoi antaen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla hän oli kuoleva”. Miten sitten vaskikäärme voi olla vertauskuva Jeesuksesta? Paavali kirjoittaa: ”Hänet tehtiin synniksi”. Jeesuksen päällä oli koko maailman synnit, myös sinun ja minun.

Vanhassa testamentissa jo kirjoitettiin: ”Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu”, 5.Ms.21:23. Meidän syntiemme ja niiden aiheuttaman kirouksen ja kuoleman tähden Jeesus, ainoa pyhä ja vanhurskas oli valmis käymään ristinkuolemaan, tulemaan synniksi meidän edestämme, että me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi, 2.Kor.5:21. Voiko olla suurempaa rakkautta?! Ei! Jeesus itse sanoi: ”Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä edestä”. Mutta Jeesus antoi henkensä myös vihamiestensä edestä. Myös Jumalan Isän sydän murtui, kun Hän joutui hetkeksi hylkäämään oman rakkaan Poikansa ristillä. Mutta sen Hän teki rakkaudesta luomiaan ihmisiä kohtaan. ”Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainoan Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” Eikö tällaisen rakkauden edessä murru sinunkin sydämesi? Ristillä Jeesuksen vieressä oli rikollinen, varmaankin henkirikoksen tehnyt. Hän katsoi Jeesukseen sydämessään yksinkertainen uskon pyyntö: ”Jeesus, muista minua, kun tulet Valtakuntaasi.” Hän sai kuulla ihmeelliset sanat: ”Totisesti, tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa”, Lk.23:42-43. Totisesti vain yksi uskon katse Jeesukseen sinunkin edestäsi ristiinnaulittuun Vapahtajaan riittää pelastukseksi, sillä Jeesuksen sovitus- ja lunastustyö on täydellinen. Siihen emme voi emmekä saa lisätä mitään omaamme.

Tänä aikana hyökätään monin tavoin Jeesuksen jumaluutta vastaan; Hänen syntymisensä Pyhästä Hengestä ja Neitsyt Mariasta, Hänen ristinkuolemansa ja sovitustyönsä merkitys halutaan kieltää, samoin Hänen ylösnousemuksensa ja takaisin paluunsa. Ilman ristiinnaulittua ja ylösnoussutta Jeesusta olisimme kuitenkin kaikkein surkuteltavimpia ihmisiä. Meillä ei olisi mitään toivoa.

Kerran kun olin hyvin sairaana ja olin varmasti lähellä kuolemaa, koin jotakin ”viimeisistä kiusauksista”. Minulle aivan kuin näytettiin erilaisia uuden aikakauden palvontamenoja, jotka vaikuttivat houkuttelevilta teiltä, joita teki mieli lähteä seuraamaan. Samalla tuli kuitenkin suuri pelko mieleeni ja hätäinen ”Jeesus auta”-rukous täytti sydämeni. Silloin eteeni ilmestyi risti ja kuulin sanat: ”Katso kaikkea minun ristini läpi”. Rauha täytti sydämeni. Katso kaikkea Jeesuksen ristin läpi. Se on ollut todella hyvä ohje. Ristin valossa näen totuuden. Ristiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus on ainoa toivoni. Onko Hän myös Sinun toivosi ja turvasi?

Mieheni Jorma teki Lapissa julisteen, jossa on Ounastunturin yli viitoitettu polku. Viittapuu on ristin muotoinen. Julisteessa ovat virren 79 sanat: ”Sun risti olkoon ainoa tienviittaajani matkalla”. Virren kolme viimeistä säkeistöä ovat hyvä rukous meille tänäänkin ja joka päivä: ”Se oikealle ohjatkoon, pois harhateiltä johtakoon, maailma ettei eksytä, pois tyköäsi viehätä. Se olkoon turva tuskissa, varustus vahva vaaroissa, maanpäällä suurin iloni ja kuollessakin toivoni”. Risti vie perille.

Vieläkin ylösnousseella Jeesuksella on ristiinnaulitsemisen merkit käsissään. Siellä perillä lauletaan ylistystä Karitsalle ja valtaistuimella istuvalle Kuninkaalle Ilm.5:12-13 sanoin: ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen”. Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: ”Hänelle, joka valtaistuimelle istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!”

Tahdothan sinäkin perille?! Seuraa ristin viitoittamaa tietä. Se vie Jumalan Kuningaskunnan taivaalliseen Jerusalemiin. RISTI ON AVAIN.